

Gabriela Grznárová

Cigánska balada

Opäť mi horkne v ústach jedna jeseň
a ty máš v očiach túžbu južných vtákov,
spálené krídla pre jar, pre deň, pre sen,
cenganie dávno zabudnutých nákov.

Kočovné slnko v šere stromov zvoní
pohárom jedu na oslavu vášní.
Nocou sa vkrádaš v divých hrivách koní,
iba tak, v ohni, medený a krásny.

Pohanský boh nás jedným okom stráži,
v druhom mu hasne túžba južných vtákov,
dvojité súlad nedečkavých paží,

prekliatych srdc a cengot dávnych nákov,
plazivý dym a smútok, čo sa splašil,
aj deň, ktorý sa toho ticha zľakol.

Modranská momentka

Podvečer mi hádže dlhé tiene
do vína ako modrú stuhu.
V hlave mám už všetko popletené.
Tak povedz ako z tohto kruhu ...

Dokedy sa bude so mnou točiť
modrá, čo ti zutekala z očí?

Radšej by som mala srdce z hlíny,
kým mi kruhy nenaruší iný.

Gabriela Grznárová

Gýčová momentka

Každý pásik z poľských rohoží,
sny, zaliate malinovou plnkou.
Možno ja. A uzívané slnko,
tancujúce ráno na noži.

Hudba, zamotaná v roletách ...
Všetko si ťa matne pamätá.

Momentka (s Bohom)

Ponáhľam sa, ruky sa mi trasú,
Dvanásť jedna bije na veži.
Navliekame na niť zrnká času,
Zdá sa, že si opäť rýchlejší.